

## Arrest

nr. 203 057 van 26 april 2018  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE BLOCK  
Sint-Bernardusstraat 96-98  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. DE BLOCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 8 november 2016 een asielaanvraag in. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 22 november 2016 door de Dienst Vreemdelingen-zaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker wordt door het CGVS gehoord op 13 februari 2017.

1.2. Op 16 maart 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een Iraakse staatsburger van Koerdische origine. U bent een soennitische moslim. U bent afkomstig uit Hetit, provincie Dohuk. U bent ongehuwd en behaalde kort voor uw vertrek naar Europa uw diploma hoger onderwijs. U hielp af en toe uw vader die een boerderij had.*

*U verklaarde dat u op 5 september 2016 uw zus betrapte met een u onbekende man in een bergruimte bovenaan uw ouderlijk huis. U hield vogels in deze ruimte en u was 's avonds naar boven gegaan om uw vogels te voederen. Toen u binnenkwam zag u dat uw zus niet volledig gekleed was en u zag een man wegvlugten over het dak. U verkeerde in shock en was sprakeloos. U deed niets, omdat u grote commotie wilde vermijden. U vreesde dat indien het bekend zou raken wat uw zus gedaan had, dat zij dan vermoord zou worden volgens de lokale tribale tradities. Uw zus is immers ongehuwd. U sprak met niemand over het voorval, ook niet met uw zus zelf. U had geen idee wie de man was met wie u haar betrapt had. U besloot het incident geheim te houden. U wilde vermijden dat het leven van uw familie overhoop gehaald werd en gebukt zou gaan onder deze immense schande. Uw eergevoel was gekrenkt. U kreeg het echter psychisch moeilijk door deze situatie. U vreesde dat u op een gegeven moment niet meer zou kunnen zwijgen en u besloot dat het beter was om te vertrekken. U vertelde uw ouders dat u naar Europa wilde vertrekken op zoek naar een betere toekomst. Omdat uw ouders merkten dat u ongelukkig was, gingen ze akkoord met uw vertrek. Op 1 oktober 2016 verliet u Irak. U reisde per auto via Zakho naar de Turkse grens. U stak op illegale wijze de Turkse grens over. Vanuit Turkije reisde u gesmokkeld in vrachtwagens verder tot België. U kwam in België aan op 24 oktober 2016. Op 8 november 2016 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart, afgeleverd op 14 april 2013 te Dera Luk en een vaccinatiekaart.*

#### *B. Motivering*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, omdat u wilde vermijden dat uw familie zou te weten komen dat uw zus seksueel contact had met een u onbekende man. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.*

*Zo werd vastgesteld dat uw huidige vrees enkel gebaseerd is op de hypothetische situatie dat uw familie alsnog zou te weten komen dat uw zus op 5 september 2016 seksueel contact had met een onbekende man. U zelf en uw zus zijn de enigen die op de hoogte zijn van dit feit. Zodoende zouden er enkel mogelijks problemen kunnen ontstaan indien u of uw zus anderen vertellen wat er gebeurde. U verliet preventief uw land van herkomst om problemen te vermijden. Uw zus die aan de basis van dit hypothetisch gevaar ligt en die het meeste risico zou lopen, bleef gewoon in Irak wonen bij uw ouders. Zij kon zich volgens uw verklaringen gewoon normaal gedragen en uw ouders merkten niet dat er iets met haar gebeurd was (CGVS, pg 12), wat toch merkwaardig lijkt in een situatie waar de gevolgen volgens u verstrekkend zouden kunnen zijn. Gevraagd wat u precies vreesde omwille van deze situatie zei u dat u bij terugkeer vreesde dat het leven van uw familie overhoop zou gehaald kunnen worden, dat uw moeder hartproblemen heeft en dat ze dood zou kunnen gaan als ze te weten zou komen wat gebeurde en dat uw vader opvliegend en nerveus is en in staat zou zijn om uw zus te vermoorden gelet op de schande die een dergelijk voorval met zich mee zou brengen (CGVS, pg 8 en 9). Het gaat hier aldus louter om veronderstellingen en hypothesen, waartoe geen concrete indicaties bestaan. Aangezien uit uw antwoord, noch uit uw vrij relaas duidelijk bleek wat u vreesde met betrekking tot u zelf, werd u vervolgens gevraagd of u dacht persoonlijk gevaar te lopen door deze situatie, waarop u antwoordde dat uw vader een kort lontje heeft en u zou kunnen doden omdat u zich niet had gedragen zoals een man zich hoort te gedragen. U zou namelijk in een dergelijke situatie uw zus moeten vermoord hebben (CGVS, pg 9). Ook hier beperkte u zich louter tot veronderstellingen. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van deze vrees voor uw vader aangetast doordat u dit element niet spontaan aanbracht in het kader van uw vrij relaas, waarbij u tweemaal gevraagd werd uit te leggen wat u vreest in Irak (CGVS, pg 8). Indien u werkelijk vreest dat uw vader u zou kunnen vermoorden, dan mag toch verwacht worden dat u dit meteen zou zeggen (CGVS, pg 8). In dit opzicht is het ook opvallend dat u bij de DVZ letterlijk stelde dat u geen vrees hebt: "ik heb geen vrees, ik heb wel problemen met mijn*

eergevoel en ben enorm teleurgesteld in mijn zus" (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 4, 17 november 2016). Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Het is eveneens bevreemdend dat u bij de DVZ verklaarde dat u uw zus zwaar geslagen hebt nadat u haar betrapte (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 5, 17 november 2016), terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS stelde dat u in shock was en niets deed. U ondernam fysiek niets en toen u uw zus zag was u direct in u zelf gekeerd en ging u zich afzonderen (CGVS, pg 12). U stelde dat u uw zus niet geslagen hebt (CGVS, pg 12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u uw voorgaande verklaringen, zei u dat het om een vertaalfout moest gaan en zei u dat indien u haar zou geslagen hebben, dat u dan een reden zou moeten geven aan uw ouders (CGVS, pg 12). Nochtans verklaarde u bij aanvang van het gehoor dat uw verklaring bij de DVZ werd voorgelezen in het Badini en dat ze uw verklaring correct noteerden (CGVS, pg 2). Indien het om een fout zou gaan, wat op zich al opmerkelijk zou zijn, aangezien het hier niet gaat om een detail zoals een cijfer dat foutief genoteerd werd of de schrijfwijze van een eigennaam, maar wel om een volledige zin die dan niet zou kloppen, mag toch verwacht worden dat u dit zou opmerken wanneer uw verklaring voorgelezen wordt. Uw verklaring dat het een fout zou betreffen is dan ook niet afdoende om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen.

Daarnaast lijkt het weinig waarschijnlijk dat uw zus, een ongehuwde Koerdische vrouw, zo'n risicovol gedrag zou vertonen binnen de familiale en culturele context die u schetste, namelijk tribale gebruiken, ouderwetse tradities, de eercultuur en het opvliegend karakter van uw vader (CGVS, pg 9). U verklaarde dat u uw zus betrapte met een u onbekende man in een bergruimte bovenaan jullie woning. U hield er vogels en de voedselvoorraad voor uw gezin werd ook in deze ruimte bewaard. U verklaarde dat u regelmatig in deze kamer kwam, hetzij om uw vogels te verzorgen, hetzij om voedsel te halen dat uw moeder nodig had om te koken (CGVS, pg 10). U beschouwde die kamer als uw kamer (CGVS, pg 10). Uw zus moet dan ook geweten hebben dat u regelmatig in die berging kwam en dat het aldus bijzonder riskant was om op die plaats seksueel contact te hebben. Bovendien is uw zus in 1985 geboren en ging het hier dus niet om roekeloos gedrag van een tiener. U kon geen enkele verklaring verstrekken voor het gedrag van uw zus, zei dat u zelf niet wist waarom ze zo onvoorzichtig was en dat het 'gewoon toeval' was (CGVS, pg 10).

Voorts is het opmerkelijk dat u verklaarde dat u nooit met uw zus over het incident gesproken hebt. U kon dan ook niets vertellen over de man met wie u haar betrapte. U zou deze persoon enkel gezien hebben aan de rugzijde toen hij wegvlochtte over het dak (CGVS, pg 10). Gevraagd of u dan niet de behoefte voelde om uw zus aan te spreken over deze man, zei u dat u geen vragen stelde, gewoon om de rust te bewaren en de rust te behouden in de familie en dat er altijd mensen zijn die problemen willen uitvergroten (CGVS, pg 11). Uw zus zelf zou ook op geen enkel moment geprobeerd hebben om uitleg te geven over haar gedrag en zou niet gevraagd hebben wat u van plan was te ondernemen nadat u haar betrapt had (CGVS, pg 11), terwijl zij zich nochtans op dat ogenblik in een bijzonder benaderde positie bevond. Het roept vragen op dat u de bijzonder ingrijpende beslissing zou genomen hebben om uw land van herkomst te verlaten, zonder ook maar één keer met uw zus over het incident gesproken te hebben. U besloot immers te vertrekken ondermeer omdat u niet wilde dat zij volgens jullie tradities zou gestraft worden, zijnde gedood worden (CGVS, pg 12), waaruit toch blijkt dat u begaan zou geweest zijn met het lot van uw zus. Ook nu u een fysieke afstand gecreëerd heeft en u al enige tijd hier verblijft, hebt u geen enkele keer met uw zus gepraat over wat er gebeurd was (CGVS, pg 11). U verklaarde dat u niet met haar spreekt en dat u als u contact heeft met uw thuis, u gewoon de groetjes doet aan uw zus, zodat de anderen niets zouden vermoeden (CGVS, pg 11). U kon dan ook niet zeggen of zij al dan niet nog een relatie onderhoudt met de u onbekende man (CGVS, pg 11).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, hebt u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.*

*Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt.*

*Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.*

*Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.*

*Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export ende inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.*

*Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.*

*Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*De door u voorgelegde identiteitskaart geeft enkel een indicatie van uw identiteit, nationaliteit en herkomst uit de provincie Dohuk, gegevens die op zich niet betwist worden door het CGVS. De vaccinatiekaart bevat behalve uw naam en geboortedatum geen gegevens en is geenszins relevant voor de beoordeling van uw asielaanvraag. U legde geen enkel document voor dat uw reisweg en/of vertrekdatum uit Irak kon staven. U verklaarde dat u geen paspoort had in Irak en dat u illegaal de grens met Turkije overstak (CGVS, pg 6 en 8).*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## *2. Over de gegrondheid van het beroep*

### *2.1. Verzoekschrift, stukken en aanvullende nota's*

*2.1.1. Verzoeker voert drie middelen aan, waarbij hij ingaat op de waarachtigheid van de afgelegde verklaringen, de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*In het eerste middel verwijst verzoeker naar artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, en ontwikkelt hij een uitgebreide theoretische uiteenzetting over de beoordeling van de geloofwaardigheid van de relevante elementen van een asielaanvraag en de samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal. Verzoeker geeft aan dat de commissaris-generaal er zich van moet vergewissen dat hij geen enkel reëel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij stelt dat hij formeel achter zijn verklaringen blijft staan en niet anders dan de waarheid heeft verteld. Volgens verzoekers voldoet het bestaan van een loutere hypothese als zou hij in gevaar kunnen zijn bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker benadrukt dat hij zo adequaat mogelijk zijn medewerking heeft verleend en blijft bij zijn oorspronkelijke verklaringen.*

*In een tweede middel verwijst verzoeker naar artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet en zet hij dienaangaande theoretische beschouwingen uiteen. Verder stelt hij:*

*"Gelet op de Koerdische afkomst van verzoeker.*

*Overwegende ook het gegeven dat verzoeker een Soennitische moslim is.*

*Dat represailles tegen seksuele ontucht sensu lato schering en inslag uitmaken in het dagelijks leven te Irak.*

*Dat hiertegen niet ingegrepen wordt door de nationale autoriteiten.*

*Dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het dreigende gevaar voor schade en blootstelling aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen in hoofde van verzoeker.*

*Dat de bestreden beslissing zich beperkt tot de herleiding van de door verzoeker afgelegde verklaringen als zijnde louter hypothetisch.*

*Dat er wel degelijk gegronde vrees voor vervolging bestaat voor verzoeker en zijn familie."*

In een derde middel verwijst verzoeker naar de artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet waarop ook hier een theoretische uitleg volgt. Hij stipuleert dat hij in casu op zijn minst trauma's heeft opgelopen naar aanleiding van de aangehaalde gebeurtenissen in zijn land van herkomst. Verder zet verzoeker uiteen: "Verzoeker heeft in casu op zijn minst trauma's opgelopen naar aanleiding van de voor hem niet aflatende dreiging van represailles.

(...)

*Dat de feiten zwaarwichtig genoeg zijn om ervoor te zorgen dat iemand die uit een relatief welgesteld familie komt Irak ontvluchtte.*

*Dat immers het dagelijkse leven in Irak wordt beheerst door willekeurig geweld, allerhande militaire dreigingen en hiertegen niet adequaat kan worden ingegrepen door de nationale autoriteiten.*

*Dat verscheidene rapporten stellen dat de grensgebieden tussen de Iraakse Koerdische Autonome Regio en Iran en het grensgebied tussen Diyala en Iran bijzonder onveilig zijn. Dit komt door gewelddadige grensoverschrijdende botsingen tussen enerzijds het Iraanse leger, de KDPI (Kurdish Democratic Party of Iran) en de PJAK (Party for Free Life in Kurdistan). Dat bovendien het grensgebied met Turkije eveneens gevaarlijk is, daar komen immers militaire acties voor van de Turkse luchtmacht tegen de PKK (Koerdische Arbeiderspartij).*

*Dat de motivering van het CGVS om de subsidiaire beschermingsstatus o.b.v. art. 48/4 §2 c) m.b.t. personen afkomstig uit Noord-Irak te weigeren niet afdoende is.*

*Aangezien het CGVS zelf erkent dat de situatie in Noord-Irak ernstig, problematisch, gevaarlijk is en dat er burgerslachtoffers zouden kunnen vallen ingevolge de luchtaanvallen op PKK-doelwitten door het Turkse leger en Iraanse aanvallen tegen de Koerdische rebellen in de Noord-Iraakse grensregio.*

*Dat de 'andere objectieve elementen' (minder burgerslachtoffers dan vroeger, geen groot offensief op bepaalde steden, openbare leven is niet stilgevalen,...) hier geenszins tegenop wegen en niet volstaan om de stelling te onderbouwen dat er geen sprake is van een 'uitzonderlijke situatie' van willekeurig geweld die zonder onderscheid slachtoffers maakt is.*

*Bovendien " Media workers, activists and politicians critical of the ruling Kurdistan Democratic Party (KDP) faced harassment and threats and some were expelled from Erbil governorate. No progress was made in conducting investigations into the killings in previous years of journalists and other perceived critics and opponents of the Kurdish authorities.*

*On 13 August, relatives collected the body of Wedad Hussein Ali, a journalist who worked for a publication seen as supporting the Kurdish Workers' Party (PKK). The body bore injuries indicating that he had been tortured, including deep lacerations to the head. Witnesses told his family that he had been found alive earlier that day in a village west of Dohuk after unidentified men seized him from the street at gunpoint. His family and co-workers reported that he was previously questioned by the Asayish (security forces) in Dohuk and had received death threats. The authorities announced an investigation two days after his killing but had disclosed no outcome by the end of the year.*

*Asayish and other Kurdish security forces detained thousands of terrorism suspects, mainly Sunni Arab men and boys, amid severe delays in referring them to the judiciary, denial of family visits for prolonged periods of time, and other breaches of due process. In October, the KRG authorities said that the Asayish Ghishti (General Security Agency) and the Asayish branch in Erbil had arrested 2,801 terrorism suspects since the beginning of the year.*

*Bassema Darwish, a Yazidi survivor of IS captivity, remained detained without trial in Erbil since her arrest in October 2014 in the town of Zummar when it was recaptured by Peshmerga forces from IS.*

*The authorities accused her of complicity in the killing of three Peshmerga officials, but denied her the right to a lawyer of her own choosing and failed to conduct an independent investigation into allegations that General Security Directorate officials in Dohuk tortured her after her arrest.*

*Courts in the Kurdistan Region of Iraq continued to pass death sentences for terrorism-related offences; no executions were carried out."*

*Amnesty International, Amnesty International Report 2016/17 - Iraq, 22 February 2017, available at: <http://www.refworld.org/docid/58b033ee13.html>*

*Dat er wel degelijk sprake is van willekeurig geweld zoals bedoeld in Artikel 48/4§2, C.*

*De door verwerende partij opgeworpen motivering doet hieraan geen afbreuk.*

*UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Iraq: Relevant COI for Assessments on the Availability of an Internal Flight*

*or Relocation Alternative (IFA/IRA): Ability of Persons Originating from (Previously or Currently) ISIS-Held or Conflict Areas*

*to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation, 12 April 2017, available at:*

*<http://www.refworld.org/docid/58ee2f5d4.html>*

UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Iraq: Operational context map - IDP Temporary Settlements and populations* - 23 Mar 2017, 23 March 2017, available at: <http://www.refworld.org/docid/58da612e4.html>  
United Kingdom: Home Office, *Country Policy and Information Note - Iraq: Security and humanitarian situation*, 14 March 2017, v 4.0, available at: <http://www.refworld.org/docid/58d1286d4.html>"

Verzoeker voegt geen stukken toe aan zijn verzoekschrift ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

2.1.1. Op 13 maart 2018 maakt verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met volgende nieuwe elementen: de COI Focus "*Irak: De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio*" van 18 juli 2017 en de COI Focus "*Irak. De bereikbaarheid van de Koerdisch Autonome Regio via de lucht*" van 20 oktober 2017.

## 2.2. Beoordeling

### 2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*"a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;  
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;  
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;  
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;  
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

### 2.3. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.3.1. De kern van verzoekers asielrelaas kan als volgt worden samengevat: verzoeker betrapte zijn ongehuwde zus met een voor hem onbekende man in het ouderlijk huis. Verzoeker deed in eerste instantie niets omdat hij grote commotie wilde vermijden. Hij vreesde dat indien bekend zou worden wat zijn zus had gedaan, zij dan zou worden vermoord volgens de lokale tribale tradities. Hij besloot het incident geheim te houden, maar zijn eergevoel was gekrenkt en hij kreeg het psychisch moeilijk. Verzoeker vreesde op een gegeven moment niet meer te kunnen zwijgen en besloot dat het beter was om te vertrekken.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een aantal documenten heeft voorgelegd aan de commissaris-generaal. (CGVS, stuk 12, map met 'documenten'). De Raad treedt de commissaris-generaal bij in het standpunt dat de voorgelegde documenten enkel verzoekers identiteit, nationaliteit en herkomst uit de provincie Dohuk staven, die niet ter discussie staan. De voorgelegde vaccinatiekaart is niet relevant voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.3.3. Er liggen geen documenten voor die de kern van verzoekers asielrelaas staven. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van verzoekers asielrelaas geloofwaardig kunnen worden geacht.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de vluchtelingenstatus aan verzoeker wordt geweigerd omdat:

(i) verzoekers huidige vrees enkel is gebaseerd op de hypothetische situatie dat zijn familie alsnog zou te weten komen dat zijn zus seksueel contact had met een onbekende man, (ii) het merkwaardig lijkt dat zijn zus, die aan de basis ligt van het hypothetisch gevaar en die het meeste risico loopt, verder in Irak bleef wonen en dit in een situatie waar de gevolgen volgens verzoeker verstrekkend zouden zijn; (iii) verzoeker, gevraagd naar wat hij persoonlijk vreest, zich in eerste instantie beperkt tot veronderstellingen en hypothesen waartoe geen concrete indicaties bestaan en waarbij niet duidelijk blijkt wat verzoeker vreest voor zichzelf; (iv) de geloofwaardigheid van verzoekers vrees voor zijn vader vervolgens wordt aangetast daar hij deze niet spontaan aanbracht tijdens zijn gehoor bij het CGVS doch eerder bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde *"ik heb geen vrees, ik heb wel problemen met mijn eergevoel en ben enorm teleurgesteld in mijn zus"*; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het al dan niet zwaar slaan van zijn zus nadat hij haar betrapte; (vi) het weinig waarschijnlijk lijkt dat zijn zus, als Koerdische ongehuwde vrouw, zulk risicovol gedrag zou vertonen binnen de familiale en culturele context die verzoeker schetste, d.i. tribale gebruiken, ouderwetse tradities, de eercultuur en het opvliegende karakter van zijn vader; (vii) verzoeker geen andere verklaring kan geven dan *"gewoon"*

toeval" voor het gedrag van zijn zus hoewel zij wist dat de kamer waar zij werd betrappt regelmatig door hem werd gebruikt; (viii) het opmerkelijk is dat verzoeker verklaart nooit met zijn zus over het incident te hebben gesproken en dat ook zijn zus op geen enkel moment haar gedrag heeft willen verklaren, hoewel zij zich in een benarde positie bevond, waardoor verzoeker niet kan zeggen of zijn zus nog een relatie met de onbekende man onderhoudt.

Deze vaststellingen van de commissaris-generaal, zoals weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing en die hierboven worden samengevat, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad dat de verklaringen van verzoeker dermate worden gekenmerkt door onaannemelijkheden, onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden dat ze niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad benadrukt dat het in beginsel aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker bevestigt vooreerst dat hij bij zijn eerdere verklaringen blijft en tot dusver niets dan de waarheid heeft verteld. Verzoeker stelt verder dat hij Koerdisch van herkomst is en soennitisch van geloofsovertuiging, dat represailles tegen seksuele ontucht schering en inslag zijn en dat hiertegen niet wordt ingegrepen door de nationale overheden en klaagt tevens aan dat zijn verklaringen worden herleid tot loutere hypothesen.

Door het volharden in de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen en het minimaliseren van de gedane vaststellingen, gaat verzoeker geheel voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waar duidelijk en in detail wordt aangegeven waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielmotieven. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing in concreto te ontkrachten of te weerleggen en derhalve de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die de gedane bevindingen in een ander daglicht stellen nu hij blijft steken in het herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Verzoeker dient er verder op te worden gewezen dat de gehoorverslagen van het CGVS worden opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit bieden (RvS 18 juni 2004, nr. 132673; RvS 26 juni 2002, nr. 108470).

Verzoeker voert nog aan dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met het dreigende gevaar voor schade en blootstelling aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen in zijn hoofd en dat zijn kwetsbaar karakter te wijten aan zijn relatief jonge leeftijd, doch hij licht deze summiere bewering en algemene stelling geenszins concreet toe waardoor evenmin afbreuk wordt gedaan aan de bovenstaande concrete vaststellingen.

Waar verzoeker stelt dat *"het bestaan van de loutere hypothese als zou [hij] in gevaar kunnen zijn bij een terugkeer naar het land van herkomst, voldoende is"*, wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging "gegrond" moet zijn. Dit element uit de vluchtelingendefinitie, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, handelt over het risico dat een vervolging zich in de toekomst voordoet. Bij de beoordeling van het bestaan en de omvang van een mogelijk toekomstig risico op vervolging, moet worden nagegaan of deze vrees een geldige objectieve basis heeft. Om een vrees als "gegrond" te beschouwen, geldt als bewijsstandaard dat er een "redelijke" kans is op een verwerkelijking ervan in de toekomst (EASO, "Qualification for international protection (Directive 2011/95/EU) - A Judicial Analysis", december 2016, p. 80) In dezelfde zin, wijst het begrip *"reëel risico"*, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (EASO, "Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU) - A judicial analysis", 2015, p. 13).

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een reëel risico volstaat derhalve op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. Evenmin volstaat een loutere eventualiteit of een vage mogelijkheid. De Raad merkt nog op dat de commissaris-generaal de bestreden beslissing niet enkel baseert op de vaststelling dat verzoekers huidige vrees enkel is gebaseerd op een hypothetische situatie, maar op een geheel van vaststellingen, zoals ook de vaststelling dat zijn persoonlijke vrees is gebaseerd op veronderstellingen waartoe geen concrete indicaties bestaan, hetgeen verzoeker niet weerlegt, alsook vaststellingen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn vrees, tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, onwaarschijnlijkheden en onaannemelijkheden, hetgeen verzoeker evenmin betwist.

Verzoeker weerlegt derhalve de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, niet. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, concludeert de Raad dat een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in hoofde van verzoeker niet blijkt.

#### 2.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt vooreerst bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risico-analyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere objectieve indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In dit geval is verzoeker afkomstig van Dohuk, een provincie gelegen in Noord-Irak en behorend tot de Koerdische Autonome Regio en formeel onder het bestuur van de Kurdistan Regional Government.

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak, dat van 14 november 2016. Verwerende partij verwijst naar dit standpunt in COI Focus *“Irak: De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio”* van 18 juli 2017, gevoegd bij haar aanvullende nota van 12 maart 2018. Dit wordt door de Raad als actueel beschouwd. Uit dit standpunt blijkt dat UNHCR zich verzet tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS. UNHCR vermeldt daarbij nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Dohuk niet naar Dohuk kunnen worden teruggestuurd. Evenmin kan dit worden afgeleid uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door partijen.

De Raad merkt verder op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Dohuk door de commissaris-generaal in zijn geheel moet worden gelezen. Op basis daarvan oordeelt hij dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent zijn, worden overgenomen.

Het CGVS heeft bij aanvullende nota van 12 maart 2018, gebaseerd op de COI Focus *“Irak: De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio”* van 18 juli 2017, deze vaststellingen genoegzaam als volgt bevestigd:

*“Uit de COI Focus Irak. De veiligheidssituatie de Koerdisch Autonome Regio van 18 oktober 2017 blijkt dat het grondoffensief dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-*

*Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder contrôle van de Koerdische Regionale Regering. Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in, en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.*

*Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Hetzelfde geldt voor het eerste semester van 2017. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.*

*Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.*

*Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.*

*Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar de KAR wensen te reizen kunnen vanuit Bagdad, Basra of Najaf een binnenlandse vlucht nemen naar de luchthavens van Erbil en Suleimaniya. De vrijwillige terugkeer met IOM verloopt eveneens via Bagdad, waar IOM bijstand verleent in transit.*

*De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."*

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk doet aan bovenstaande analyse, noch aan de daarop gesteunde conclusie dat er actueel voor burgers in de provincie Dohuk geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de in bestreden beslissing vermelde analyse van de veiligheidssituatie in Dohuk is

gesteund. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift bovendien naar informatie aangaande de veiligheids-situatie in Dohuk die ouder is dan de recente informatie vervat in voormelde COI Focus van 18 juli 2017.

De Raad besluit dat uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier afdoende blijkt dat de situatie in de provincie Dohuk niet van die aard is dat verzoeker, bij terugkeer naar deze provincie, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Eveneens blijkt hieruit dat verzoeker deze regio op een veilige wijze kan bereiken.

2.4.2. Vervolgens moet worden onderzocht of verzoeker omwille van zijn individuele situatie, met name omwille van concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden, een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zijn verzoek om subsidiaire bescherming baseert op dezelfde reeds aangevoerde asielmotieven, verwijst de Raad naar de hierboven besproken pertinente en terechte vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden asielmotieven.

Verzoekers bewering dat hij trauma's zou hebben opgelopen naar aanleiding van de "*voor hem niet aflatende dreiging van represailles*" kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van de kern van zijn asielrelaas en gelet op het feit dat hij geen objectieve elementen aanbrengt die het beweerd trauma staven, geenszins worden gevolgd. Verzoekers zeer summier en algemeen betoog dat er geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar karakter te wijten aan zijn relatief jonge leeftijd, laat niet toe te besluiten dat hij omwille van zijn jonge leeftijd persoonlijk wordt geviséerd dan wel een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4.3. Gelet op het voormelde blijkt niet dat er in verzoekers geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Dohuk een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES